

اثر تزریق آلومینیم داخل هسته کمانی بر تعداد اسپرم، وزن مجاری دفران و اپیدیدیم در موش صحرایی نر

دکتر محمد رضا شهرکی، دکتر صالح زاهدی اصل^۱ و دکتر علیرضا سرکاکی^۲

خلاصه

آلومینیم یک مهارگر کانال های کلسیم حساس به ولتاژ است که می تواند از منابع مختلف وارد بدن شود. این عنصر مخل اعمال بیولوژیکی یون کلسیم است و روندهای بیولوژیک وابسته به این یون را تغییر می دهد. چون ترشح GnRH و روند اسپرماتوژن وابسته به یون کلسیم است، این بررسی برای تعیین اثر آلومینیم بر تعداد اسپرم، وزن مجاری دفران و اپیدیدیم در موش صحرایی نر انجام شد. پژوهش بر روی ۴۹ سر موش های صحرایی نر انجام شد که پس از کانول گذاری دو طرفه در هسته کمانی به چهار گروه تقسیم شدند. گروه شاهد و سه گروه آزمایش که گروه اول روزانه ۱۰۰ نانولیتر مایع مغزی - نخاعی مصنوعی (ACSF) حاوی ۰/۱۵ پیکومول آلومینیوم (به صورت کلرور آلومینیم) را در هر سمت هسته کمانی خود به مدت ۲۰ روز دریافت نمودند. دو گروه دیگر حیوانات ۱۰۰ نانولیتر ACSF را با pH ۷/۲ و ۳/۴ در هسته کمانی خود دریافت نمودند. گروه شاهد بعد از کانول گذاری هیچ ماده ای دریافت نکرد. پس از این مدت حیوانات با تیوپنتال سدیم (نسدونال) بیهوش شدند و مجاری دفران و اپیدیدیم از بدن آنها خارج و وزن گردید. این دو ارگان در سرم فیزیولوژی قرار گرفتند و پس از خرد کردن ورقیق سازی مناسب، شمارش اسپرم با لام هموسیتو متر انجام شد و تعداد اسپرم در گرم بافت این مجاری محاسبه گردید. نتایج حاصل از این بررسی نشان داد که تعداد اسپرم در گرم بافت مجاری دفران و اپیدیدیم گروه شاهد 67.2×3.1 و 107.9×3.1 میلیون و در گروه آزمایش اول به ترتیب 45.00×2.9 و 67.3×4.9 میلیون بود. وزن این مجاری در گروه شاهد به ترتیب 117.5×2.5 و 116.3×16.3 میلی گرم و در گروه آزمایش اول 103.5×5.0 و 109.2×4.62 میلی گرم بود. میزان تستوسترون گروه شاهد و گروه

آزمایش اول به ترتیب $2/11 \times 10^4$ و $0/8 \times 10^4$ ng/ml بود. این نتایج نشان می‌دهد که مقادیر فاکتورهای تولید مثل در گروه آزمایش کاهش معنی‌داری نسبت به گروه شاهد پیدا کرده است ($P < 0.05$). تفاوت معنی‌داری بین مقادیر متغیرها بین گروه شاهد و دو گروه آزمایش دیگر مشاهده نگردید. این بررسی نشان داد که تزریق کلرور آلمینیوم در هسته کمانی موش‌های صحرایی نر موجب کاهش تعداد اسپرم در بافت مجاری دفران، اپیدیدیم و کاهش میزان تستوسترون سرم و وزن ارگان‌ها می‌شود.

واژه‌های کلیدی: آلمینیوم، هسته کمانی، دفران، اپیدیدیم، شمارش اسپرم، تستوسترون

مقدمه

اثر می‌کند (۲). این عنصر موجب تأخیر بلوغ جنسی در موش صحرایی می‌شود (۷). در کارگران معادن آلمینیوم که سطح سرمی این عنصر بالاست، میزان هورمون‌های TSH و پرولاکتین کاهش می‌یابد (۳).

بیماران مبتلا به نارسایی مزمن کلیه که دیالیز می‌شوند و سطح آلمینیوم سرم آنها بالاست، قدرت باروری کمتری دارند (۲۴). بدین ترتیب احتمال دارد که اختلال در ترشح گونادوتروپین‌ها در این بیماران به دلیل غلظت بالای آلمینیوم سرم این افراد باشد (۲۴). کلسیم در آزاد شدن ماده میانجی سیناپسی از انتهای آکسون‌ها نقش اساسی ایفا می‌کند (۶). آلمینیوم از راه‌های مختلف از جمله کانال‌های Voltage Sensitive Calcium Channel (VSCC) و حساس به ولتاژ (Voltage Sensitive Calcium Channel) (VGCC) کلسیم Ligand Gated Calcium Channel (LGCC) وارد سلول‌های بدن می‌شود (۱۳). آلمینیوم قادر است کانال‌های کلسیمی حساس به ولتاژ را مهار نماید (۱۷، ۹). تجربیات نشان داده است که کانال‌های کلسیمی حساس به ولتاژ در رهایش هورمون آزاد کننده گونادوتروپین‌ها (GnRH: Gonadotropin Releasing Hormone) از انتهای آکسون نورون‌های سازنده آن که بیشتر در هسته کمانی (Arcuate Nucleus) هیپو‌талاموس قرار دارند، دخالت دارند (۲۲). در سلول‌های گونادوتروپ دو نوع کanal کلسیم حساس به ولتاژ L و T وجود دارند (۲۱). چون

آلومینیوم فلزی است که در صنایع هواپیماسازی، تهیه ظروف آشپزخانه و ترکیبی از آن به فرمول شیمیایی $Al(OH)_3$ (AL(OH)₃) جهت زلال نمودن آب آشامیدنی مورد استفاده قرار می‌گیرد تا ضمن رسوغ نمودن، املاح موجود در آب را تهشیش نماید (۱). این عنصر از طریق داروها، پوست صدمه دیده و دستگاه تنفس بهویژه در کارگران صنایع و معادن آلمینیوم جذب و وارد بدن می‌شود (۲۳، ۱۵، ۸). در بیماران مبتلا به نارسایی مزمن کلیه که دیالیز می‌شوند، این عنصر همراه مایع دیالیز وارد بدن می‌شود (۴). رسوغ آن در بافت‌های افراد مبتلا به کم خونی بیشتر از افراد سالم است (۱۹). تزریق درون صفاقی کلرور آلمینیوم به موش صحرایی، کلیرانس کراتینین را تغییر داده و غلظت ادراری یون‌های دو ظرفیتی کلسیم و منیزیم را کم می‌کند (۱۴، ۵). افزایش سطح سرمی این عنصر موجب اختلال در کار آنزیم‌هایی می‌گردد که یک عنصر فلزی به عنوان کوآنزیم در ساختمان خود دارند (۱۲). آلمینیوم انتقال پیام از غشاء سلول رانیز دچار اختلال می‌کند (۱۱). مسمومیت با این یون موجب کم خونی، اختلالاتی در یادگیری و حافظه می‌شود و یکی از کاندیدهای عامل ایجاد کننده بیماری فراموشی دوران پیری (Alzheimer disease) است (۱۰، ۱۶، ۲۵). آلمینیوم بر سیستم نورواندو کرین

پس از این مدت، هیچ گونه تزریقی به یک گروه از حیوانات انجام نشد (شم کنترل، $n=12$). گروه دوم (تعداد ۱۴) نانولیتر مایع مغزی سخاکی مصنوعی داشت (تعداد ۱۰۰). ACSF(ArtifitialCerebroSpinal Fluid) که حاوی ۰/۱۵ پیکومول آلومینیوم به صورت کلرور آلومینیوم بود، در هسته کمانی هر سمت به مدت ۲۰ روز (برای پوشش دادن حداقل یک دوره اسپرماتوژن) دریافت نمودند. تزریق به صورت روزانه و بین ساعات ۸-۱۱ صبح (۲۰). انجام شد.

برای کنترل اثر حجم، گروه سوم (۱۱=تعداد) در این مدت در هسته کمانی هر طرف ۱۰۰ نانولیتر ACSF با pH=۷/۲ دریافت نمودند. برای کنترل اثر H⁺، گروه چهارم (۱۲=تعداد) برای مدت ۲۰ روز مورد تزریق ۱۰۰ نانولیتر ACSF با pH ۳/۴ در هسته کمانی هر سمت قرار گرفتند. پس از این مدت حیوانات با تیوپنتال سدیم (نیدونال، Sepia) عمیقاً بیهوش و با برشی مناسب در ناحیه اینگوینال، مجاری دفران، اپیدیدیم راست و چپ خارج شد و وزن گردید. این دو ارگان در سرم فیزیولوژی قرار گرفت و پس از خرد کردن و رقیق سازی مناسب، شمارش اسپرم با لام هموسیتومتر انجام شد (۱۸). خون گیری از عروق گردن حیوان برای اندازه گیری هورمون تستوسترون انجام و پس از جدا نمودن سرم، این هورمون با تکنیک رادیو ایمونواسی اندازه گیری شد. برای کسب اطمینان از محل تزریق، پس از خروج ارگانهای مورد مطالعه از بدن حیوان، به کانول جمجمه ۵۰ نانولیتر رنگ تیونین تزریق و سر حیوان جدا می شد. پس از حذف استخوانهای جمجمه، مغز به داخل فرمالین ۱۰ درصد منتقل می شد تا برای برش ب دار، آماده گ دد. سیس، محا، تربقه، با اطلس، مقابسه شد.

قدرت باروری درافراد مبتلا به نارسایی مزمن کلیه کم و به دلیل وجود آلومینیوم درمایع دیالیزی، سطح آلومینیوم سرم آنها بالاست، این بررسی جهت نشان دادن اثر تزریق تجربی آلومینیوم در هسته کمانی و اثر آن بر دستگاه تناسلی (مجاری اپیدیدیم، دفران و تعداد اسپرم این ارگان‌ها) انجام شد.

روش کار

موش‌های صحرایی نر آلبینو (Ratus Ratus) ۵-۷ ماهه در محدوده وزنی ۲۳۵ الی ۳۴۷ گرم انتخاب و در شرایط دوازده ساعت روشنایی و دوازده ساعت تاریکی با دمای ۲۵-۳۰ درجه سانتی گراد و دسترسی آزاد به آب و غذا نگهداری شدند. حیوانات به مدت ۲۴ ساعت از غذا محروم و پس از وزن شدن با ترازوی دیجیتال BA, 400, S, Sartorius (آلمان، وزن اولیه)، با تزریق درون صفاقی کتابمین GedeonRicherChemicalWorksLTB (مجارستان) به مقدار ۱۵۰ میلی گرم به ازای هر کیلو گرم وزن بدن بی‌هوش شدند. حیوان در دستگاه استروتاکسیک قرار گرفت و با در نظر گرفتن شاخص برگما از سطح استخوان و با استفاده از اپلتس، Plegrino و یا مشخصات:

= Dorsal Ventral) DV)\mm

\times (Medial Lateral) ML = . / mm

+ = Anterior Posterior) AP) \ mm

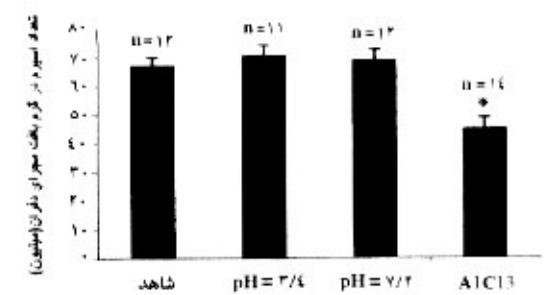
عمل کانول گذاری به صورت دو طرفه انجام گرفت. جنس کانول راهنمای استیل زنگ نزن و سر سوزن شماره ۲۰-۱/۲ با قطر خارجی ۰/۹ میلی متر بود. کانول راهنمای از طریق کاشتن دو عدد پیچ مناسب و با استفاده از سیمان دندانپزشکی در سطح استخوان به جمجمه محکم شد. دوران بهبودی بعد از عمل جراحی بین ۷-۱۰ روز بود (۲۰).

اگر جایگاه تزریق با اطلس مغایر بود، نتایج مربوط به این حیوان حذف می شد.

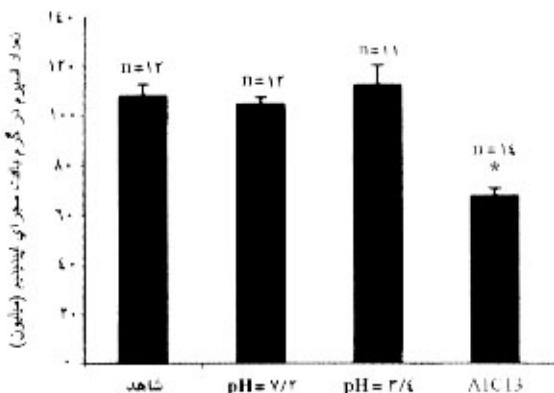
نتایج به صورت $SE \times mean$ بیان شده است و جهت محاسبات آماری از دو نوع آزمون آنالیز واریانس و استفاده گردید و مقادیر $P < 0.05$ معنی دار تلقی شد.

نتایج

نتایج این بررسی نشان داد که تعداد اسپرماتوزوئید در گرم بافت مجرای دفران گروه شاهد و گروه های آزمایش که به مدت ۲۰ روز در هسته کمانی خود مورد تزریق ۲۰ نانولیتر مایع مغزی - نخاعی مصنوعی با pH=۷/۲ و ۳/۴ و یا حاوی کلرور آلومینیوم قرار گرفتند، $* P < 0.05$ با غلظت $0.15 \mu\text{g}/\text{ml}$ آیکومول آلومینیوم به فرم کلرور را در هسته کمانی دریافت نمودند، 45×10^6 میلیون بود که نسبت به گروه شاهد کاهش معنی داری را نشان می دهد ($P < 0.05$). تعداد اسپرماتوزوئید در گرم بافت مجرای دفران گروه های آزمایش که ACSF با $pH=7/2$ و ACSF با $pH=3/4$ با 67.3×10^6 میلیون و در گروه ACSF با $pH=3/4$ در هسته کمانی دریافت نمودند، تفاوت معنی داری را نسبت به گروه شاهد نشان نداد (نمودار ۱).

نمودار ۱: تعداد اسپرم در گرم بافت مجرای دفران گروه شاهد و گروه های آزمایش که به مدت ۲۰ روز در هسته کمانی خود مورد تزریق ۲۰ نانولیتر مایع مغزی - نخاعی مصنوعی با pH=۷/۲ و ۳/۴ و یا حاوی کلرور آلومینیوم قرار گرفتند. $* P < 0.05$

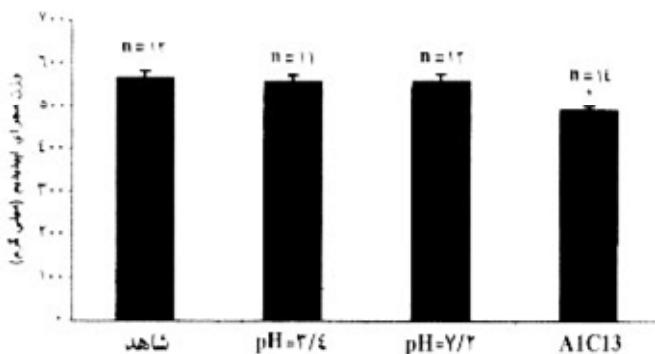
نمودار ۲: تعداد اسپرم در گرم بافت مجرای اپیدیدیم گروه شاهد و گروه های آزمایش که به مدت ۲۰ روز در هسته کمانی خود مورد تزریق ۲۰ نانولیتر مایع مغزی - نخاعی مصنوعی با pH=۷/۲ و ۳/۴ و یا حاوی کلرور آلومینیوم قرار گرفتند. $* P < 0.05$

وزن مجرای دفران گروه شاهد

میلی گرم و در گروه آزمایش که ACSF حاوی AlCl₃ را در هسته کمانی دریافت نمودند، 103.5×50.1 میلی گرم بود که

تعداد اسپرماتوزوئید در گرم بافت مجرای اپیدیدیم گروه شاهد، 107.9×31 میلیون و در گروه آزمایش که ACSF را به صورت کلرور در هسته کمانی دریافت نمودند، 67.3×49 میلیون بود که نسبت به گروه شاهد کاهش معنی داری نشان می دهد ($P < 0.05$). تعداد اسپرماتوزوئید در گرم بافت مجرای اپیدیدیم گروه های آزمایش که ACSF با $pH=7/2$ و ACSF با $pH=3/4$ در هسته کمانی دریافت نمودند، تفاوت معنی داری با $pH=7/2$ و $pH=3/4$ در هسته کمانی دریافت نمودند، تفاوت معنی داری با گروه شاهد نشان نداد (نمودار ۲).

ml^{۰/۸×۰/۲۸ng} بود که نسبت به گروه شاهد کاهش معنی داری را نشان می دهد (P<0.05). مقایسه ارگان های تناسلی (مجاری دفران و اپیدیدیم) راست و چپ گروه های مورد بررسی تفاوت معنی داری را نشان نداد.

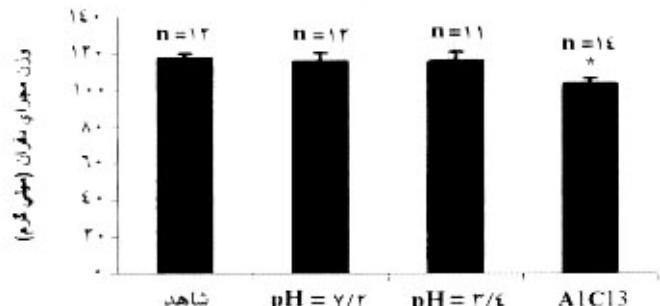

نمودار ۴: وزن مجرای اپیدیدیم گروه شاهد و گروه های آزمایش که به مدت ۲۰ روز در هسته کمانی خود مورد تزریق ۲۰۰ نانولیتر مایع مغزی-نخاعی مصنوعی با pH ۷/۲، ۷/۴ و یا حاوی کلرور آلمینیوم قرار گرفتهند. $P<0.05$.

بحث

نتایج این بررسی نشان می دهد که تعداد اسپرماتوزوئید در گرم بافت مجاري دفران و اپیدیدیم، وزن مجاري دفران و اپیدیدیم بیضه در گروه آزمایش که حاوی کلرور آلمینیوم به مدت ۲۰ روز در هسته کمانی خود، روزانه دریافت نمودند، نسبت به گروه شاهد کاهش معنی داری دارد. اما مقایسه این فاکتورها در گروه های آزمایش که در این مدت ACSF با pH=7/2 و pH=7/4 را در هسته کمانی دریافت نمودند، نسبت به گروه شاهد تفاوت معنی داری را نشان نمی دهد. Domingo و

نسبت به گروه شاهد کاهش معنی داری نشان می دهد (P<0.05). وزن این اندام در گروه های آزمایش که ACSF با ۷/۲pH و یا ۳/۴ در هسته کمانی دریافت نمودند، تفاوت معنی داری نسبت به گروه شاهد نشان نداد (نمودار ۳). وزن مجرای اپیدیدیم در گروه شاهد ۵۱۵/۴×۱۶/۳ میلی گرم و در گروه آزمایشی که ACSF حاوی AlCl₃ را دریافت نمودند، ۴۶۲/۳×۱۹/۲ میلی گرم بود که نسبت به گروه شاهد کاهش معنی داری نشان می دهد (P<0.05). وزن مجرای اپیدیدیم گروه های آزمایش که ACSF با pH=۷/۴ با ACSF با pH=۷/۲ دریافت نمودند، تفاوت معنی داری نسبت به گروه شاهد نشان نداد (نمودار ۴).

نمودار ۳: وزن مجرای دفران گروه شاهد و گروه های آزمایش که به مدت ۲۰ روز در هسته کمانی خود مورد تزریق ۲۰۰ نانولیتر مایع مغزی-نخاعی مصنوعی با pH ۷/۲، ۷/۴ و یا حاوی کلرور آلمینیوم قرار گرفتهند. $P<0.05$.

میزان هورمون تستوسترون در گروه شاهد ۰/۴۷ng ml^{۰/۱۱} و در گروه آزمایش که ACSF حاوی AlCl₃ در هسته کمانی دریافت نموده بود،

در ترشح GnRH ایجاد اختلال نموده است (امکان اندازه گیری این هورمون وجود نداشت).

۲- آلمینیوم احتمالاً با ورود به داخل این سلول‌ها توانسته است بر مولکول DNA اثر نموده و از طریق مهار روند نسخه برداری، سنتز این هورمون را در این مرحله و یا ترجمان m-RNA در سطح ریبوzوم را دچار اختلال نموده و از این طریق موجب کاهش این هورمون شود که خود نیاز به بررسی بیشتر دارد. کاهش احتمالی میزان سنتز این هورمون از طریق کاهش احتمالی گونادوتروپین‌ها موجب تغییرات ذکر شده در حیوانات مورد مطالعه گردیده است، که مکانیسم دقیق آن نیاز به مطالعه بیشتر دارد.

این بررسی نشان داد که تزریق آلمینیوم به صورت کلرور در هسته کمانی موش‌های صحرایی نر موجب کاهش تعداد اسپرم در گرم بافت مجرای دفران، اپیدیدیم و کاهش میزان تستوسترون سرم و کاهش وزن این ارگان‌ها می‌شود.

با توجه به نتایج حاصل از این بررسی پیشنهاد می‌شود جهت کاهش یا حذف اثر سمیت آلمینیوم بر شاخص‌های باروری دریماران مبتلا به نارسایی مزمن کلیه از ترکیباتی جهت خنثی نمودن اثر این یون استفاده شود و یا به گونه‌ای مایع دیالیز را تغییرداد تا فاقد آلمینیوم و یا میزان کمتر این یون باشد.

Summary

The Effect of Aluminium Chloride Injection in Arcuate Nucleus on Sperm Count and the Weight of VasDeferens and Epididymis in Rat

MR. Shahraki, PhD₁, S. Zahedi Asl, PhD₂; and AR. Sarkaki, PhD₃

1. Assistant Professor of Physiology, Zahedan University of Medical Sciences and Health Services, Zahedan, Iran

2. Professor of Physiology, 3. Assistant Professor of Physiology, Ahwas University of Medical Sciences and Health Services, Ahwaz, Iran

همکاران در سال ۱۹۸۷ اثر تجویز خوراکی آلمینیوم بر تولید مثل موش‌صحرایی را بررسی نمودند (۷) که با نتایج حاصل از این بررسی هم خوانی ندارد. احتمالاً به این دلیل که ترکیب مورد استفاده آنهانیترات آلمینیوم از طریق آب آشامیدنی بوده است، اما ترکیب به کار گرفته شده در این بررسی کلرور آلمینیوم از طریق تزریق مرکزی انجام شده است. بررسی‌های انجام شده نشان داد که اثر تزریق آلمینیوم در هسته کمانی بر روی این فاکتورها تاکنون گزارش نشده است. اما تجویز عناصر سنگین، از جمله آلمینیوم در سایر نقاط سیستم عصبی کمایش مطالعه شده است. کاربرد آلمینیوم و سرب در محیط کشت سیناپتوzوم‌های حاوی استیل کولین، مانع رهایش این ماده میانجی شده است (۹). تزریق کلرور آلمینیوم در هیپوکامپ موش‌های صحرایی نر موجب کاهش یادگیری آنها نسبت به گروه شاهد شده است (۶). علت این کاهش را دخالت آلمینیوم در رهایش گلوتامات و میانجی‌های نورونی دیگر دخیل در روند یادگیری عنوان نموده‌اند (۶). پس با توجه به وجود کانال‌های حساس به ولتاژ کلسیم موجود در نورون‌های هسته کمانی و دخالت کلسیم در سنتز و رهایش هورمون آزاد کننده گونادوتروپین‌ها و اثر آلمینیوم به عنوان مهارگر این کانال‌ها در سایر مناطق مغز (۶)، کاهش معنی‌دار این فاکتورها را این گونه می‌توان توجیه کرد:

۱- تزریق آلمینیوم در هسته کمانی، احتمالاً موجب مهار کانال‌های حساس به ولتاژ کلسیم موجود در نورون‌های سازنده هورمون GnRH شده است و میزان سنتز این هورمون را کاهش داده است. شاید آلمینیوم از این طریق یا دخالت در روند پیدایش تغییرات خود به خودی پتانسیل‌های غشاء این نورون‌ها که وابسته به کلسیم است،

The weight of these organs in $AlCl_3$ group were 103.5×5.01 and 462.3×19.2 mg, and in control group were 117.5×2.5 and 515×16.3 mg respectively. The value of testosterone in control and test groups were 2.11×0.4 and 0.8×0.28 ng/ml ($P < 0.05$). Overall the results indicate that injection of aluminium in male rat arcuate nucleus, can decrease sperm count in vas deferens and epididymis. In addition the weight of these organs and serum testosterone were also decreased.

Journal of Kerman University of Medical Sciences, 2000; 7(3): 115-121

Key Words: Aluminium, Arcuate nucleus, Deferens, Epididymis, Sperm count, Testosterone

منابع

۱. واسر، جی: شیمی عمومی توصیفی. مترجم: غیاشی، مهران: جلد دوم، انتشارات دانشگاه صنعتی اصفهان، ۱۳۶۸، ص ۵۷۲-۵۶۷.

Aluminium is a blocker of voltage sensitive calcium channels which enter the body from different sources. This ion interferes with biological function of Ca^{++} ion. Because GnRH synthesis, secretion and spermatogenesis are dependent on calcium ion, this study was performed to investigate the effect of aluminium on vas deferens and epididymis sperm count and weight of these organs in male rats. The study was performed on four groups of rats ($n=49$), in whom the arcuate nucleus was bilaterally cannulated by stereotaxic surgery. Test group received 100 nl ACSF containing 0.15 pmol aluminium in each side of the arcuate nucleus for 20 days. Two groups of animals were received the same volume of ACSF with pH = 7.2 and 3.4. The sham control group did not receive any agent after cannulation. At the end of experiment, animals were anaesthetised with nesdonal (sodium thiopental) and then vas deferens and epididymis were removed and weighed. These organs were cut and diluted with normal saline. Sperms were counted by hemocytometer and calculated per gram of tissue. Results showed that sperm count per gram of tissue in vas deferens and epididymis control group were 107.9×3.1 , 76.2×3.7 million and in test group 45.0×2.9 , 67.3×4.9 million respectively ($P < 0.05$).

2. Agarwal SK, Ayyash L, Gourley CS, Levy J and Faber K. Evaluation of developmental neuroendocrine and reproductive toxicology of aluminium. *Fd Chem toxicol* 1995; 34(1): 49-53.
3. Alessio L, Apostoli P, Ferioli A, et al. Behavior of biological indicators of internal dose and some neuro-endocrine test in aluminium workers. *Med Lav* 1989; 80(4): 290-300.
4. Altman P, Plowman D, Marsh F and Cunningham J. Aluminium chelation therapy in dialysis patients: Evidence for inhibition of hemoglobin synthesis by low levels of Aluminium. *Lancet* 1988; 1(8593): 1012-1015.
5. Busselberg D, Platt B, Michael D, Carpenter DO and Hass HL. Mammalian voltage-activated calcium channel currents are blocked by Pb^{2+} , Zn^{2+} and Al^{3+} . *J Neurophysiol* 1994; 71(4): 1491-1497.
6. Carlos A and others. Mechanism of aluminium induced microcytosis. Lessons from accidental aluminium intoxication. *Kid Inter* 1995; 47: 164-168.
7. Domingo JL, Paternain JL, Liobet JM and Corbella J. The effects of aluminium ingestion

on reproduction and postnatal survival in rats. *Life Sci* 1987; 41(9): 1127-1131.

8. Domingo JL, Gomez M, Sanchez DJ, Llobet JM and Corbella J. Effect of various dietary constituents on gastrointestinal absorption of aluminium from drinking water and diet. *Res Commun Chem Pathol Pharmacol* 1993; 79(3): 377-380.
9. Golub MS, Keen CL and Greshwin ME. Neurodevelopmental effect of aluminium in mice. *Neurotoxicol Teratol* 1992; 14(3): 177-182.
10. Greger JL, Chang MM and Macneil GG. Tissue turnover of aluminium and Ga-67: Effect of iron status. *Proc Soc Exp Biol Med* 1994; 207(1): 89-96.
11. Haug A, Shi B and Vitorello V. Aluminium interaction with phosphoinositide-associated signal transduction. *Arch Toxicol* 1994; 68(1): 1-7.
12. Jones DL and Kochian LV. Aluminium interaction with plasma membrane lipids and enzyme metal binding sites and its potential role in Al cytotoxicity. *FEBS Lett* 1997; 400(1): 51-57.
13. Koenig ML and Jope RS. Aluminium inhibits the fast phase of Voltage-Dependent Calcium

- influx into synaptosome.*J Neurochem* 1987; 49(1): 316-320.
- 14.Liu GX and Nordberg GF. Nephro-toxicities of aluminium and/or cadmium-metallothionein in rats: Creatinine excretion and metabolism of packages.*Food Addit Contam*1992; 9(3): 213-223.
- 16.Mills LR, Niesen CE, So AP, Carlen PL, Spigelman I and Jones OT. N-type Ca²⁺channels are located on somata, dendrites and a subpopulation of dendritic spines on live Hippocampal pyramidal neurons. *J Neurosci*1994; 14(11 pt 2): 6815-6824.
- 17.Miyake A. Role of Calcium ion in reproductive physiology.*Nippon Sanka Fujinka Zasshi*1992; 44(8): 976-981.
- 18.Pant N, Stivastava SC, Prasad AK, Shankar R and Srivastava SP. Effects of carbanyl on the rat's male reproductive system.*Vet Hum Toxicol* 1995; 37(5): 421-425.
- 19 Rosenlof K, Fyhrquist F and Tenhunen R. Erythropoietin, Aluminium and anemia in patients on hemodialysis. *Lancet*1990; 335(8684): 247-249.
- 20.Solomon PR, Koota D and Pendlebury WW. Disrupted retention of the classically conditioned nictitating membrane response in the aluminium-intoxicated rabbit using electrical stimulation of the selected essential metals.*Pharmacol Toxicol*1995;77(2): 155-160.
- 15.Liukkonen Lilja H and Piepponen S. Leaching of aluminium from aluminium dishes and brain as a conditioned stimulus.*Neurobiology Aging*1990; 11(5): 523-528.
- 21.Stutzin A, Stojkovic SS, Catt KJ and Rojas E. Characteristics of two types o calcium channels in rat pituitary gonadotrophs.*Am J Physiol*1989; 257(5pt 1): c865-c874.
- 22.Tse A, Tse FW, Almers W and Hille B. Rhythmic exocytosis stimulated by GnRH-induced calcium oscillations in rat gonadotropes.*Science*1993; 260(5104):82-84.
- 23.Whitehead MW, Farrar G, Christie GL,Blair JA, Thompson RP and Powell JJ. Mechanisms of aluminium absorption in rats.*J Clin Nutr*1997; 65(5): 1446-1452.
- 24.Yamamoto Y, Sofikitis N and Miyagawa I. Effects of chronic renal failure on hypothalamo-pituitary-testicular axis function and fertility in rats.*Int J Urol* 1996; 3(6): 484-490.
- 25.Yokel RA, Allen DD and Meyer JJ. Studies of aluminium neurobehavioral toxicity in the intact mammel.*Cell and Mol Neurobiol*1994; 14(6): 791-808.